

blokader, man har været vidne til igennem snart mange år, er fuldstændig urimelige.

Det er fuldstændig urimeligt, at man ikke kan forlade en privat ejendom frit og urørt, uden at man skal se blokadevagter, der bruger alle mulige og umulige midler for at forhindre en arbejdsplads i at fungere. Det er også urimeligt, som SF's ordfører tidligere sagde, at det måske ikke er præciseret tydeligt nok, hvad politiet skal, for det er urimeligt, at politiet kommer i den situation, at de bliver beskyldt for at tage parti i en sag.

Hvis der er behov for noget i forbindelse med blokadecirkulæret, er det måske, at det bliver strammet yderligere op, for det, vi har været vidner til i Esbjerg under Ri-Bus-konflikten og på det seneste nu i Århus under skraldemandskonflikten, er jo, at det er nogle organiserede ballademagere, der mere eller mindre rejser rundt og driver disse her blokader til stor irritation for de borgere, der bliver ramt af det.

Derfor er det klart, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte en ophævelse af det blokadecirkulære, men i stedet burde der måske ses på, at der blev lavet nogle mere klare retningslinjer. F.eks. i Århus under skraldemandskonflikten er der da mange, der er af den opfattelse, at politiet burde have grebet hårdere ind, og Fremskridtspartiet er i hvert fald af den opfattelse, at der burde have været taget hårdere fat. Det kan ikke passe, at man fra politiets side sidder og skønner, om det er det eller det affald, man skal ud at hente, og hvis det er den type affald, så får man lov til at køre ud af garagen uhindret, og hvis det er noget andet, så vil man ikke lade dem køre ud. Om så man skulle ud på en eller anden skovtur eller noget andet, kan det ikke være rimeligt, at man ikke frit kan forlade en privat ejendom eller arbejdsplads.

Jette Gottlieb (EL):

Blokadecirkulæret havde den funktion, da det blev udformet i 1976, at vanskeliggøre brugen af fysiske blokader i faglige kampe. For arbejdere i konflikt kan en fysisk blokade ofte være den eneste måde at markere, at arbejdet er deres, og at andre ikke skal udføre arbejdet, så længe konflikten ikke er løst.

Ved blokadecirkulæret blev der ganske rigtigt ikke fundamentalt ændret ved retsgrundlaget, men der blev fastlagt en bestemt fortolkningsramme, der fører til, at en faglig fysisk blokade altid vil blive brudt, såfremt ejeren af den blokerede ejendom anmoder om det. Blokadecirku-

læret blev dermed et klart politisk indgreb over for arbejdsconflikter; det var ensidigt rettet mod arbejdernes side og vanskeliggjorde brugen af et kampmiddel, der gennem mange år havde været almindelig anerkendt.

I den mellemliggende 20-års-periode har cirkulæret mange gange været til debat, senest i forbindelse med Ri-Bus-konflikten, hvor der fra mange sider har været rejst spørgsmål om, hvorvidt den politimæssige indsats i forbindelse med brud på blokaden reelt har været med til at skærpe blokaden. Dertil kommer, at man jo også må overveje, om det er den rigtige anvendelse af politiets ressourcer. I Ri-Bus-konflikten blev der jo brugt 72.000 arbejdstimer, hvoraf de 53.000 var assistance fra andre politikredse end den i Esbjerg.

Også fra politiets side har det været fremført, at man ikke ønsker at blive gjort til part i en faglig konflikt, og det tyder jo meget på, at politiet selv erkender, at det rent faktisk er den opfattelse, der fremkommer fra konfliktens parter. Derfor er det også på tide med de erfaringer, der hidtil er gjort, at foreslå cirkulæret ophævet, så det igen bliver gjort til et konkret politimæssigt skøn, om og hvordan man bør gribe ind i blokadesituationen.

De gennemgående indvendinger mod det her fremsatte beslutningsforslag, har jo gået på, at blokadecirkulæret overhovedet ingen indflydelse har, blot er det en hjælp til fortolkning for politiet. Hvis det var tilfældet, ville det vel i lige så høj grad være et argument for at ophæve cirkulæret som for at bevare det. Ikke desto mindre har cirkulæret jo nemlig historisk haft en klar politisk effekt, eller som hr. Jensby udtrykker det: Cirkulæret er et redskab for politiets arbejde i arbejdsconflikter.

Med forslaget ønsker Enhedslisten lige præcis at være med til at rejse en debat om denne politiske funktion, men det er jo åbenlyst, at forslaget kun kan hente støtte fra SF. Det takker vi SF for. Vi må så håbe på, at virkeligheden uden for Christiansborg ved lejlighed vil sætte spørgsmålet på dagsordenen igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.